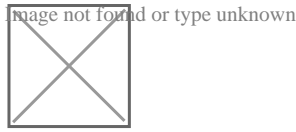

Άγιος Ιωάννης ο Ράπτης από τα Ιωάννινα

/ [Πεμπτουσία](#)

Είχε φτάσει Μ. Παρασκευή. Οι χριστιανοί της Κωνσταντινούπολης από μέρες είχαν αρχίσει την πνευματική τους προετοιμασία για την άγια μέρα του Πάσχα που πλησίαζε. Το ίδιο και ο Ιωάννης.

Εκείνη τη μέρα, έκλεισε την πόρτα του εργαστηρίου του, όπου δούλευε σαν ράφτης, και κατευθύνθηκε βιαστικά προς το Πατριαρχείο, όπου τον περίμενε ο πνευματικός του. Καθώς περπατούσε, σκεφτόταν αυτά που θα έλεγε στον ιερέα. Από τότε που είχε έρθει στην Κωνσταντινούπολη από τη γενέτειρά του, τα Ιωάννινα, έτσι ώστε να εξασκήσει την τέχνη του ράφτη, τέχνη την οποία έμαθε από τον πατέρα του, οι Τούρκοι δεν είχαν σταματήσει να τον περιγελούν για τη θρησκεία του και να του βάζουν πειρασμούς.

«Εσύ, τόσο καλό και ωραίο παλικάρι είναι ντροπή να δουλεύεις σαν ραφτάκος! Έλα στην πίστη τη δική μας και θα ανταμειφθείς με πλούτη και αξιώματα!», του έλεγαν συνέχεια. Φυσικά, ο Ιωάννης έχοντας δυνατή την πίστη μέσα του, αρνιόταν συνέχεια και απέφευγε επιδέξια τους πειρασμούς αυτούς. Όμως, μέσα από αυτή του την άρνηση, διαπίστωσε την αγάπη του για τον Χριστό. Κι έτσι, γρήγορα γεννήθηκε μέσα του ο πόθος του μαρτυρίου. Είχε εκμυστηρευθεί αυτόν τον πόθο του στον πνευματικό του, όμως αυτός του το απαγόρευε.

Ο ΑΓΙΟΣ

ΙΩΑΝΝΕΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ
ΑΝΕΣΤΗ
ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ
ΟΥΝ ΠΑΝΤΩΝ
ΠΑΤΕΡ ΠΑΝΤΩΝ

Σήμερα όμως τα πράγματα ήταν διαφορετικά. Γιατί την προηγούμενη μέρα ο Ιωάννης είχε δει σε όραμα τον εαυτό του να γελάει και να χορεύει μέσα σε φλόγες. Δεν ήταν μια πρόσκληση από τον Χριστό που τον καλούσε κοντά του; Αυτό πήγαινε να ρωτήσει τον πνευματικό του. Κι αν όντως ο Χριστός τον καλούσε με αυτόν τον τρόπο κοντά του, τότε ο Ιωάννης ήταν έτοιμος να μαρτυρήσει γι' Αυτόν.

Ο ιερέας ακούγοντας προσεχτικά τα λόγια του γενναίου ράφτη, του έδωσε την ευλογία του και τον κοινώνησε. Τώρα ο Ιωάννης είχε πάρει μέσα του τον Χριστό, είχε πάρει δύναμη για ό, τι κι αν ακολουθούσε. Επέστρεψε γαλήνιος στο εργαστήριό του.

Την ίδια μέρα, εμφανίστηκαν για ακόμα μια φορά οι Τούρκοι να τον κοροϊδέψουν. Αυτή τη φορά, τον κατηγορούσαν ότι τάχα, όταν βρισκόταν πριν καιρό στα Τρίκαλα, είχε ορκιστεί πως θα γίνει μουσουλμάνος. Ο Ιωάννης σε αυτές τις συκοφαντίες απάντησε αποφασιστικά: «Εγώ με τον Χριστό μου ζω και θα ζήσω και είμαι πρόθυμος να πεθάνω γι' Αυτόν. Πώς είναι δυνατόν ν' αφήσω τον Χριστό μου και ν' ακολουθήσω τον Μωάμεθ, άνθρωπο αγράμματο και εχθρό του Χριστού μου, πράγμα ακριβώς που με κάνει να τον αποστρέφομαι εντελώς καθώς και την πίστη του; Ό, τι θέλετε κάντε μου, γιατί όσα περισσότερα βάσανα μου δώσετε, τόσο περισσότερο καλό μου κάνετε».

Εξαγριωμένοι οι Τούρκοι, άρχισαν να χτυπούν τον γενναίο χριστιανό. Μετά από λίγο τον έσυραν μπροστά στον δικαστή τους, με τη κατηγορία ότι βλαστήμησε την πίστη τους. Ο δικαστής τον προέτρεψε να ασπαστεί αμέσως τον μουσουλμανισμό, διότι διαφορετικά θα αναγκαζόταν να τον θανατώσει. Όμως ο Ιωάννης ήταν αποφασισμένος να μαρτυρήσει. Τον έκλεισαν σε ένα κελί μήπως αλλάξει γνώμη. Αλλά αυτός περίμενε καρτερικά...

Πέρασε το Πάσχα και έφτασε η Παρασκευή της Διακαινησίμου. Ο δικαστής διατάζει να φέρουν για ακόμα μια φορά μπροστά του τον Ιωάννη. Εκείνος εμφανίζεται μπροστά του πιο ήρεμος και χαρούμενος από ποτέ. Ο δικαστής τον ρωτάει αν είναι πια έτοιμος να ασπαστεί την πίστη του Μωάμεθ. Και τότε, ο Ιωάννης, αντί για απάντηση, χαμογελάει και αρχίζει να ψέλνει, να ψέλνει δυνατά και καθαρά: «Χριστός Ανέστη εκ νεκρών...».

Οι Τούρκοι που παρευρίσκονταν όρμησαν πάνω του και άρχισαν να τον χτυπούν. Μετά από λίγο τον οδήγησαν μπροστά σε μια μεγάλη φωτιά. Ο άγιος, κατάκοπος, σήκωσε το βλέμμα και αντικρίζοντας τις φλόγες θυμήθηκε το όραμά του. Καταχαρούμενος και ψάλλοντας το «Χριστός Ανέστη», έτρεξε γρήγορα και πήδηξε μέσα στη φωτιά. Η επιθυμία του να μαρτυρήσει για τον Χριστό είχε

πραγματοποιηθεί. Σε λίγο θα βρισκόταν κοντά Του.

Αφού έσβησε η φωτιά, κάποιοι χριστιανοί που παρευρίσκονταν, μάζεψαν κάποια από τα λείψανα του μάρτυρα που δεν είχαν κατακαεί, και τα πήγαν στο Πατριαρχείο. Εκείνη τη μέρα, πλήθος χριστιανών μαζεύτηκε στον ναό της Κωνσταντινούπολης, για να τιμήσουν τον άγιο. Αφού τελέστηκε αγρυπνία, όλοι οι χριστιανοί προσκύνησαν τα ιερά λείψανα του μάρτυρα και έπειτα τα ασφάλισαν σε κατάλληλο σημείο. Ο άγιος Ιωάννης ο ράπτης εξ Ιωαννίνων, μαρτύρησε στις **18 Απριλίου 1526**, μέρα που η εκκλησία μας τον γιορτάζει και τον τιμά μέχρι σήμερα.